

„Идваме на един реномиран фестивал“

(Продължение от стр. 1)
концерти. И досега смятам, че нищо не може да замени творческата наслада, която изпитва солирашият артист. Да видиш как публиката те слуша да усещаш своя личен принос за концерта — това носи несравнимо удовлетворение. Може би все пак става дума за носталгия. . .

— Вие от 5 години сте ръководител на оркестъра, който има 25-годишна история и се слави с високото си художествено равнище. Какво мо-

же да даде младият диригент на един състав с традиции?

— В началото всеки млад диригент изпитва малко страх от утвърдените оркестри. Аз наследих един състав с много добри основи, с висок професионален дух, който се постарах да запазя и да развия с нещо от себе си. За да намери гласа на сплотеността в оркестъра, младият диригент трябва да бъде добре подготвен, с ясна представа за възможностите на състава. Авторитетът ще дойде от ком-

петентността, а тя изисква да имаш готов отговор на всеки въпрос от всеки оркестрант. И никога да не се забравя — ти си на пулта над другите, ти си така да се каже главното действащо лице, но пред теб стоят също хора на изкуството, с които трябва да имаш пълна хармония, за да прозвучи произведението в неговия съвършен вид.

— Вие още нямате впечатления от българските си колеги, от русенската публика. Но с каква предварителна нагласа идвате на фестивала?

— За съжаление предварителната информация е оскъдна. Не ни е известно дори кои други състави участвуват тази година. Но идваме със съзнанието, че „Мартенски музикални дни“ е един реномиран фестивал.